

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: P. Š., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 17.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 16.12.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 17.4.2015 (*následně připojena i kopie rozhodnutí*), se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2015 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.12.2014*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 4.12.2014 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.3.2015 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 18.2.2015 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70%

a žalobci byl s ohledem na aktuální klinický nález přiznán střed vymezeného rozpětí, tj. 55%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když nebylo zohledněno, že podle lékařských zpráv není schopen vykonávat soustavnou pracovní činnost; závěrem navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 4.3.2015 a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.12.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 18.2.2015 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 55%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 26.5.2015 navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.3.2015 bylo žalobci doručeno dne 5.3.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie *po jednání konaném dne 21.7.2015*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když *změnu stupně invalidity komise stanovila k datu 27.11.2014* (neurochirurgické vyšetření); jde o stav trvalý, proto vzhledem k věku a zdravotnímu stavu nebyla další kontrolní prohlídka invalidity stanovena. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je oboustranný chronický lumbosakrální syndrom s výrazně omezenou funkcí bederní páteře a s projevy kořenové iritace. Jde o stav po operaci bederní páteře - dekompresivní laminektomii L3-L5 pro stenózu páteřního kanálu a uvolnění kořenů L3-S1 oboustranně dne 3.12.2007. Žalobce je rovněž sledován a léčen pro závažná interní onemocnění, jedná se o polymorbidního nemocného s chronickou hepatopatií charakteru steatofibrozy jaterní, v.s. při abusu alkoholu, který t.č. nepokračuje, s městnavou gastropatií a s těžkou sekundární sideropenickou anémií vyžadující podání krevních převodů v lednu 2015, bez známek těžké jaterní dekompenzace; dále je po

oboustranné kardiální dekompenzaci s pravostrannou převahou rovněž v lednu 2015, t.č. je kardiálně rekompenzován. Je sledován pro chronickou obstrukční plicní nemoc II. st. bez ventilační poruchy, ale s emfyzémem; na DK je rozvinuta chronická žilní insuficience s hyperpigmentacemi kůže bérků. PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d) přílohy vyhlášky, pro kterou je uvedena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50 - 70%, zohlednila však i uvedená interní onemocnění, která i při stabilizovaném zdravotním stavu mají významný vliv na celkové omezení schopnosti fyzické aktivity a schopnosti vykonávat výdělečnou činnost, a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila horní hranicí procentuálního rozmezí, tj. 70%, a tuto míru poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 4.3.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.7.2015 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.12.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 27.11.2014 ke změně invalidity z druhého na třetí stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 55%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobce došlo ke zvýšení stupně invalidity a byl tedy invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí (4.3.2015), ale i k datu předcházejícího rozhodnutí (16.12.2014), proto žalovaná vydá nové rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. změnu stupně invalidity, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 21.7.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 39/2015-33 ze dne 30.9.2015, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl úspěch v řízení, nakonec nepožadoval žádné náklady řízení, jak uvedl v podání ze dne 5.8.2015, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. září 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně